

שקנתה האשה את הקרקע.
 רב נחמן דוחה את ראיית רב הונא ומבאר את החידוש בדבריו:
אָמַר לִיה רב נחמן לרב הונא, וְלֹא אִתְּמַר עָלָה – וכי לא נאמר
 בבית המדרש על משנה זו, **אָמַר שְׂמוּאֵל, לֹא שָׁנִי** שאפשר לקנות
 קרקע בשטר לחוד, **אִלָּא בְּשֵׁטֶר מִתְּנָה, אֲבָל בְּשֵׁטֶר מִכֶּר, לֹא קָנָה**
 הלוקח את הקרקע במסירת השטר בלבד, **עַד שִׁתָּן לוֹ** – למוכר
 את דמייה, לפי שאין המוכר גומר בדעתו להקנות כל זמן שלא
 קיבל את הכסף, ולכן הוצרך רב נחמן לחדש שהמעות עצמן
 קונות לאשה את הקרקע, ואין הבעל יכול לטעון שהתכוין לגלות
 את מעותיו.
 חור רב הונא והקשה לרב נחמן: **וְלֹא מוֹתִיב רַב הֲמִנּוּנָא** – וכי לא
 הקשה רב המנונא על דברי שמואל, ממה ששנינו בברייתא, קניית
 קרקע בְּשֵׁטֶר, בִּיצֵד היא נעשית, **כִּתְּבָהּ לוֹ** בעל הקרקע **עַל הַנִּזְכָּר אוֹ**
עַל הַחֵרִים, אִף עַל פִּי שְׂאֵין בּוֹ – בנייר או בחרט שָׁנֶה פְּרוּשָׁה, לשון
 זו, **שְׂדֵי מְכוּרָה לָךְ**, או שנתנה לו במתנה ובכתב **שְׂדֵי** (קנייה)
 [נתונה] לך, ונתן לו את השטר, **הָרִי זוֹ מְכוּרָה וְנִתְּנָה, וּמִשְׁמַע**
 ששטר מכר מועיל אף ללא נתינת מעות, ולא כשיטת שמואל
 ששטר מכר אינו קונה ללא מעות, ואם כן חזרת טענתו של רב
 הונא. שדין פשוט הוא שקנתה האשה את הקרקע בשטר שבידה,
 אף אם לא היו המעות שלה.
 השיב לו רב נחמן: **וְלֹא הוּא מוֹתִיב לָהּ וְהוּא מְפָרֵק לָהּ** – וכי לא
 רב המנונא עצמו שהקשה על שמואל, תירץ קושיא זאת בעצמו,
 שהמבואר בברייתא זו ששטר מכר קונה אף ללא תשלום מעות,
 היינו דווקא בְּמִכְרָא את שְׂדֵיהּ מִפְּנֵי רִעְתָּהּ – מפני שהיא גרועה,
 שרצון המוכר שתחול המכירה מיד, כדי שלא יוכל הקונה לחזור
 בו, אבל סתם מכירת קרקע אינה חלה בנתינת השטר לפני שיקבל
 את המעות, וכיון שנתקיימו דברי שמואל ששטר מכר אינו קונה
 ללא מעות, הוצרך רב נחמן לחדש שקנתה האשה את הקרקע,
 ואין הבעל יכול לטעון שלא היו המעות שלה.
 תירץ נוסף ליישב את שיטת שמואל מהברייתא: **(רַב יְבִיבִי מְפָיִים**
כֶּה מִשְׁכִּימָה דְרַב נַחְמָן) וְרַב אֲשִׁי אָמַר תִּירוּץ אַחֵר, שִׁבְרִיתָא זוֹ
שִׁבְרָא בַּהּ שִׁשְׁטֵר לְבָדוֹ קוֹנָה, אִינֵה עוֹסֶקֶת בִּשְׁטֵר מִכֶּר, שְׁבֹזָה
אִינוֹ קוֹנָה עַד שִׁתָּן אֶת דְּמֵיהּ, וְמָה שִּשְׁנִינוּ בִּבְרִיתָא 'שְׂדֵי מְכוּרָה
לָךְ' 'שְׂדֵי נְתוּנָה לָךְ' לֹא מְדוּבָר בְּשֵׁי מְקָרִים שׁוֹנִים שֶׁל מִכֶּר וְשֶׁל
מִתְּנָה, אֲלֵא הֵכָל מְקָרָה אֶחָד, שִׁכְתָּב לוֹ שְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת אֵלּוֹ בִּשְׁטֵר
אֶחָד, וּמִפְּרָשִׁים אֶת דְּבָרָיו, שֶׁמִּתְּנָה בְּקֶשׁ לִיתְּנָה לוֹ, וְלִכְּן כָּתַב לוֹ
לְשׁוֹן 'שְׂדֵי נְתוּנָה לָךְ', וְלִפְנֵי כֵּתָב לוֹ גַּם בְּלִשׁוֹן מְכָר – 'שְׂדֵי מְכוּרָה
לָךְ', כִּי לִשׁוֹת אֶת כָּלֹּשׁ שֶׁל הַמִּקְבָּל, שֶׁאֵם בְּעַל הַחוּבּוֹת שֶׁל נוֹתֵן
הַמִּתְּנָה יִגְבּוּ מִהִמְקַבֵּל אֶת הַשְּׂדֵה, יִשְׁלַם לוֹ הַנוֹתֵן אֶת דְּמֵי הַקֶּרֶקֶע
כֵּאלִּיל קִנְיָה מִמֶּנּוּ בְּדָמִים, כִּדִּי שֶׁלֹּא תִּהְיֶה לוֹ תַרְעוּמַת עֲלִיו.
 הגמרא מקשה על דברי רב נחמן, שהמוכר שדה לאשתו קנתה
 ואינו יכול לטעון 'לגלוי וזוי': **מִיתִיבִי, שְׁנִינוּ בִּבְרִיתָא, אֲדוּן שְׁלֹחַ**
מִן הָעֶבֶד הַכְּנַעֲנִי שְׁלוֹ, וְכַתֵּב לוֹ שֵׁטֶר מִלּוֹה וְשִׁיעֵבַד לוֹ אֵת נִכְסָיו,
וְאַחֲרַי כֶּךָ שְׁחָרְרִי, או שְׁלֹחַ הַבְּעַל מִן הָאִשָּׁה וְאַחֲרַי כֶּךָ נִרְשָׁה, אֵין
לָהּ עָלֶיָּה בְּלוֹם – אֵין הָעֶבֶד יִכּוֹל לִתְּבוֹעַ אֶת הָאֲדוּן וְלֹא הָאִשָּׁה אֶת
בְּעָלָהּ. וְיֵשׁ לְבָרַר, מֵאֵי מַעְמָא, לֹא מִשּׁוּם דְּאִמְרִין שֶׁלֹּא הִתְּכַוְּנוּ
הָאֲדוּן או הַבְּעַל לְהַשְׁתַּעֲבֵד, וְמָה שְׁלוֹ מֵהֶם, לְגַלּוּי וְזוּי הוּא דְּבִעֵי,
וְקִשָּׁה עַל רַב נַחְמָן, מִדּוּעַ אֵין אוֹמְרִים כֶּךָ גַּם בְּמוֹכֵר שְׂדֵה לְאִשְׁתּוֹ.
מִתַּרְצַת הַגְּמָרָא: שְׂאֵין הֵתָם – שׁוֹנֵה הָרִין כְּלוֹה מִן הָעֶבֶד או
הָאִשָּׁה, שִׁמְסִתְּבֵר שְׁכּוּנוֹתָה הִיתָה לְגַלּוֹת אֶת הַכֶּסֶף, כִּין דְּלֵא נִיתָא
לִיה לְשׁוֹנוֹתָה נִפְשִׁיתָה 'עֶבֶד לָהּ לֵאשִׁי מִלּוֹה' (משלי כב ז), כְּלוֹמֵר, אֵין
הַבְּעַל רֹצֵחַ לְהִיחָשֵׁב כִּי'עֶבֶד' לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא הָאֲדוּן לְעֶבֶד, וְלִכְּן
בְּרוּר הַדְּבַר שֶׁכֵּן שְׁלֹחַ מֵהֶם הִיָּה רַק כִּדִּי לְגַלּוֹת אֶת מַעֲוִתָּיו
הַטְּמוּנִים, מָה שֶׁאֵין כֵּן בְּאוֹפֵן שֶׁהַבְּעַל מִכֶּר קֶרֶקֶע לְאִשְׁתּוֹ שֶׁלֹּא
שִׁיךְ סִבְרָא זוֹ, יֵשׁ לוֹמֵר שֶׁבִּאֲמַת הַקְּנָה לָהּ, וְכַדְּבָרִי רַב נַחְמָן.
 הגמרא מביאה מימרא נוספת בענין זה: **שְׁלַח רַב הוֹנָא בְּרַ אֲבִין**
 לְתַלְמִידֵי בֵּית הַמְּדֻרָּשׁ, הַמְּכִיר שְׂדֵה לְאִשְׁתּוֹ, קִנְתָּה

וְדִינֵי גִזְלָה – שְׁמוּאֵל וְקִרְנָא אָמְרוּ, מְחִיזִין בְּנִכְסֵי אִשָּׁת, וְלִכְּן
 צְרִיכָה הִיא לְמַחְזוֹת. אָמַר רַב, הִלָּכָה בְּדִינֵי גִזְלָה, שְׁצִרִיכָה לְמַחְזוֹת.
 אָמְרוּ לִיה רַב כְּהֵנָּה וְרַב אֲשִׁי לְרַב, הָרִד בֵּיה מִשְׁמַעְתֵּיהּ – הָאֵם
 חֹזֵר בּוֹ מִשְׁמֹעֲתָהּ, שֶׁאִמְרַם שֶׁאֵין מְחִיזִין, וְאִינֵה צְרִיכָה לְמַחְזוֹת.
 אָמַר לָהּ רַב, בְּאוֹפֵן שֶׁמִּתְּבָרָא מְחִיזִין אָמְרוּ – אִמְרִיתִי שֶׁהִלְכָה
 בְּדִינֵי גִזְלָה, וּמִפְּרָשָׁתָהּ הַגְּמָרָא, שְׁכּוּנוֹתָה הִיא בְּרַב יוֹסֵף, כִּפִּי
 שֶׁהָעֵמִיד רַב יוֹסֵף (לעיל ג), שֶׁאֵם הַחוּזִק מִקְצַת שְׁנִים בְּחַיִּי הַבְּעַל,
 וְשֶׁלֹּשׁ שְׁנִים אַחֵר מוֹתוֹ, מִתּוֹךְ שֶׁנֶּאֱמַר לוֹמֵר שְׁקֵנָה מִהָאִשָּׁה, נֶאֱמַר
 גַּם לוֹמֵר שְׁקֵנָה מִהִבְעַל שְׁקֵנָה מִהָאִשָּׁה.
 שְׁנִינוּ בְּמִשְׁנָה (לעיל מב): **וְלֹא לְאִשָּׁה חֻזְקָה בְּנִכְסֵי בְּעָלָהּ וְכוּ', דְּהִינּוּ**
שֶׁאֵף אִם אִכְלָה הָאִשָּׁה שְׁלֹשׁ שְׁנִים אֶת פִּירוֹת הַקֶּרֶקֶע שֶׁל בְּעָלָהּ,
וּבְעָלָהּ שֶׁתֵּק, אֵין אִכְלִיתָה רֵאיה שֶׁמִּכֶּר לָהּ אֶת הַקֶּרֶקֶע.
 שְׁוֹאֵלֶת הַגְּמָרָא: פְּשִׁיטָא – הֵלֵא פְּשׁוּט הוּא דִין זֶה, דְּכִין דְּאִית לָהּ
 מִזְוִי – שְׁכִין שִׁישׁ לְאִשָּׁה וְכוֹת לְקַבֵּל מִזְוִנוֹת מִבְּעָלָהּ, מִזְוִי הוּא
 דְּקָא אֲבָלָה, כְּלוֹמֵר, הִרִי הֵכָל יוֹדְעִים שֶׁהָאִשָּׁה הַחוּזִיקָה בְּקֶרֶקֶע
 וְאִכְלָה אֶת פִּירוֹתֶיהָ לְצוּרֵךְ הַמִּזְוִנוֹת הַמְּגִיעִים לָהּ מִהִבְעָלָהּ, וְלִכְּן
 לֹא הִיָּה בְּעָלָה צְרִיךְ לְמַחְזוֹת בָּהּ, וְמָה הַשְּׁמִיעֵנוּ הַתְּנָא בְּדִין זֶה.
 מִשִּׁיבָה הַגְּמָרָא: לֹא צְרִיכָא אֲלֵא בְּאוֹפֵן דִּיחָד לָהּ אֲרִעָא אֲחֵרִיתִי
 לְמִזְוִנָה – שִׁיחַד לָהּ בְּעָלָה קֶרֶקֶע אַחֲרַת לְצוּרֵךְ מִזְוִנוֹתֶיהָ, וְהַתְּחַדֵּשׁ
 בְּמִשְׁנָה שֶׁאֵף אִם הַחוּזִיקָה בְּקֶרֶקֶע נִוּסַפֵּת אֵין לָהּ בַּה חֻזְקָה, כִּין
 שֶׁאֵין הַבְּעַל מְקַפִּיד עַל אִשְׁתּוֹ כְּשֶׁאִוְכַלֵּת יוֹתֵר מִכִּפִּי שֶׁמִּגִּיעַ לָהּ
 מַעֲיָקֵךְ הָרִין, וְלִכְּן אֵין חֻזְקָה לְאִשָּׁה בְּנִכְסֵי בְּעָלָהּ.
 הַגְּמָרָא דְּנָה הָאֵם הָאִשָּׁה נֶאֱמַנָת בְּאוֹפֵן שֶׁמִּבִּיָּאָה רֵאיה: שְׁנִינוּ
 בְּמִשְׁנָה, 'אֵין לְאִשָּׁה חֻזְקָה בְּנִכְסֵי בְּעָלָה', כְּלוֹמֵר שֶׁאֵין בְּאִכְלִיתָה
 רֵאיה שֶׁהַקֶּרֶקֶע שְׁלָהּ, וְיֵשׁ לְדִיִּיק, הָא וְאִבְלוּ 'רֵאיה', יֵשׁ לְאִשָּׁה
 בְּנִכְסֵי בְּעָלָהּ, כְּלוֹמֵר, אִם תְּבִיָּא הָאִשָּׁה שֵׁטֶר או עֲדִים שְׁקֵנָתָה אֶת
 הַקֶּרֶקֶע מִבְּעָלָהּ, הַמְּכִירָה קִימָתָהּ, וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה, מִדּוּעַ בְּאוֹפֵן כֹּה
 הַמְּכִירָה קִימָתָהּ, הִרִי לִימָא – יִכּוֹל הַבְּעַל לוֹמֵר, שֶׁאִמְנָם קִיבֵל מִמֶּנָּה
 מַעוֹת תְּמוּרַת הַקֶּרֶקֶע, אֵךְ לֹא הִיָּה זֶה בְּתוֹרַת מִקָּה, כִּין שִׁמְעוֹת
 אֵלוֹ הִיוּ שְׁלוֹ, וְמָה שֶׁמִּכֶּר לָהּ אֶת הַשְּׂדֵה תְּמוּרָתָהּ הוּא מִשּׁוּם
 דְּלְגַלּוּי וְזוּי הוּא דְּבִעֵי – רְצוֹנוֹ הִיָּה לְגַלּוֹת דִּיכֵן מַעוֹתָיו שֶׁהִטְמִינָה
 מִמֶּנּוּ, שֶׁעַל יָדִי שֶׁתַּחֲשׁוּב שְׁהוּא מוֹכֵר לָהּ אֶת הַקֶּרֶקֶע, תִּגְלָהּ אֶת
 הַכֶּסֶף שֶׁהִטְמִינָה, וְלֹא תִּתְּכַוֵּן בִּאֲמַת לְמִכּוֹר לָהּ, וְכִין שִׁמְשַׁמַּע
 מִהַמִּשְׁנָה שֶׁאֵין הַבְּעַל יִכּוֹל לְטַעוֹן כֵּן, אֲלֵא אִם הִבִּיָּאָה הָאִשָּׁה
 רֵאיה, קִנְתָּה, שְׁמַעְתָּ מִיָּה – מוֹכֵחַ מִכָּאן לְכֹאוּרָה כִּדְעַת הַסּוֹבֵר
 שֶׁבְּעַל הַמְּכִיר שְׂדֵה לְאִשְׁתּוֹ, קִנְתָּה, וְלֹא אִמְרִין 'לְגַלּוּי וְזוּי הוּא
 דְּבִעֵי', וְלִהְיוֹן יִבּוּאֵר שֶׁנִּחְלָקוּ בִּזָּה אִמּוּרָאִים.
 דוּחַה הַגְּמָרָא: לֹא – אֵין הַכֵּרַח לְדִיִּיק מִהַמִּשְׁנָה שֶׁכֵּל רֵאיה תוֹעִיל
 לְאִשָּׁה, אֲלֵא אִמְרָא – דִּיִּיק אֶת לִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה כֶּךָ, 'אֵין לְאִשָּׁה חֻזְקָה
 בְּנִכְסֵי בְּעָלָה', הָא 'רֵאיה', יֵשׁ לָהּ, וְהִינּוּ בְּאוֹפֵן שִׁישׁ לָהּ שְׁטֵר מִתְּנָה
 מִבְּעָלָהּ, שֶׁאֵין אֵין הַבְּעַל יִכּוֹל לְטַעוֹן שְׁכּוּנוֹתָה הִיתָה לְגַלּוֹת אֶת
 מִמּוֹנוֹ, שֶׁהִיָּה לֹא קִיבֵל מִמֶּנָּה מַעוֹת.
 הַגְּמָרָא מִבִּיָּאָה שִׁטוֹת אִמּוּרָאִים בְּדִין מוֹכֵר שְׂדֵה לְאִשְׁתּוֹ: אָמַר
 לִיה רַב נַחְמָן לְרַב הוֹנָא, לֹא הָיָה מִן גִּזְלָה בְּאוֹרְתָא בְּתוֹחָמָא – לֹא
 הִיָּית אִמֶּשׁ בְּבֵית הַמְּדֻרָּשׁ שֶׁלֹּנוּ שֶׁנִּמְצָא בְּסוֹף הַתְּחוּם, דְּאִמְרִין מִלִּי
 מַעְלִיתָא – שֶׁאִמְרִינוּ שֶׁם דְּבָרִים מַעְלִילִים, אָמַר לִיה רַב הוֹנָא, מֵאֵי
 מִלִּי מַעְלִיתָא אֲמִרְתּוּ – מָה הֵם הַדְּבָרִים הַמַּעְלִילִים שֶׁאִמְרַתָּם.
 הַשִּׁיב לוֹ רַב נַחְמָן, אִמְרִנּוּ, שֶׁבְּעַל הַמְּכִיר שְׂדֵה לְאִשְׁתּוֹ, קִנְתָּה אֶת
 הַשְּׂדֵה, וְלֹא אִמְרִין לְגַלּוּי וְזוּי הוּא דְּבִעֵי – וְאֵין אוֹמְרִים שֶׁכֵּל כּוֹוֹנֵת
 הַבְּעַל בְּמִכִּירָה זוֹ הִיָּיתָה כִּדִּי לְגַלּוֹת אֶת הַמַּעוֹת שֶׁהִטְמִינָה מִמֶּנּוּ.
 אָמַר לִיה רַב הוֹנָא לְרַב נַחְמָן, כִּין שְׁנוֹהִים לְכַתּוּב שֵׁטֶר מִכֶּר עַל
 הַקֶּרֶקֶע, אִם כֵּן פְּשִׁיטָא שְׁקֵנָתָה, שֶׁהִיָּה אֵף אִם בִּאֲמַת הַמַּעוֹת הֵם
 שְׁלוֹ, מִכָּל מְקוֹם דֵּל וְזוּי מִתְּכָא – סֵלֶק מִכָּאן אֶת טַעֲנַת הַמַּעוֹת
 וְשֶׁאִינֵם יִכּוֹלִים לְקַנּוֹת לָהּ כִּין שֶׁלְטַעֲנָתָה הֵם שְׁלוֹ וְתִיָּקֵנִי בְּשֵׁטֶרָא
 – וְתִקְנָה אֶת הַשְּׂדֵה בִּשְׁטֵר הַמִּכֶּר. מוֹכִיחַ רַב הוֹנָא אֶת דְּבָרָיו, מֵי
 לֹא תִּנֵּן – וְכִי לֹא שְׁנִינוּ בְּמִשְׁנָה (קִדּוּשִׁין כו), נִכְסִים שֶׁאֵין אֲחֵרִיוֹת
 – קֶרֶקֶעוֹת, נִקְנִין בְּכֶסֶף וּבְשֵׁטֶר בְּתוֹחָקָה, הִרִי שִׁשְׁטֵר לְחֹדֶד קוֹנָה אֶת
 הַקֶּרֶקֶע אֵף לְלֹא תְּשׁוּלֹם מַעוֹת. וְמָה הַחִידוּשׁ בְּדָבָרִי רַב נַחְמָן

1 וְכַעַל אוֹכַל את פִּירוֹת הַשְּׂדֶה, בְּדִין בֵּל שֶׁאֵר נִכְסֵי מִלּוּג שֶׁל הָאִשָּׁה
2 שֶׁהִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹתֶיהֶם. בְּרָם וְאֶבֶל, רַבִּי אֱמָא, וְרַבִּי אֶבְרָהָם, וְכָל
3 גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֲמָרוּ, שֶׁאִין הִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת, כִּיּוֹן שֶׁאֵף שִׁכְתָּב לָהּ
4 שֹׁטֵר מִכֹּר אֲנוּ מִפְּרֻשִׁים אֶת דְּבָרָיו שֶׁמִּתְנַהֵּג בְּקֶשׁ לִיתְנוּ לָהּ –
5 שֶׁרְצוֹנוֹ לִתֵּת לָהּ אֶת הַקֶּרֶקֶע בִּמְתָנָהּ, וְאִין הִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת
6 מִמְתָּנָה שֶׁנִּתֵּן לָאִשְׁתּוֹ, וְלָמָּה בִּאֲמַת כְּתָב לָהּ אֶת הַשֹּׁטֵר לְשׁוֹם
7 וְלִשְׁמוֹ מִכֹּר, בְּרִי לִיפּוֹת אֶת בָּתָּהּ, שֶׁאִם יִטְרֹפוּ מִמֶּנָּה אֶת הַקֶּרֶקֶע
8 יִתְחַיֵּב לְשַׁלֵּם אֶת דְּמִיָּה.

9 הַגִּמְרָא מְקַשָּׁה עַל רַב הוֹנָא בַּר אֲבִין שֶׁסּוֹבֵר שֶׁאִין אוֹמְרִים לְגַלּוּי
10 זְוִי, מִהִבְרִייתָא שֶׁהוּבָאָה לְעִיל: מִיְיָבִי, שֶׁנִּינוּ בִּבְרִייתָא, לָזֶה כֹּסֶף
11 מִן הָעֶבֶד שֶׁל וְשִׁחְרָרוֹ, אוֹ שְׁלוֹה כֹּסֶף מִן הָאִשָּׁה שֶׁלּוֹ וְגִרְשָׁהּ, אִין לָהּ
12 עָלֶיָּה בְּלִיּוֹם – אִין הָעֶבֶד יִכּוֹל לְחַבּוֹעַ אֶת הָאֵדוֹן וְלֹא הָאִשָּׁה אֶת
13 בַּעֲלָהּ. מֵאִי טַעְמָא, לֹא מִשּׁוֹם דְּאֲמָרִי וְלִגְלוּי זְוִי הוּא דְבִקְעָא,
14 וּבִאֲמַת אִין הַכֹּסֶף שִׁיךְ לָהֶם, וְאִם כֵּן קֵשָׁה, מִדּוּעַ לֹא נֵאמַר כֵּן גַּם
15 בְּמוֹכֵר שְׂדֵהוּ לָאִשְׁתּוֹ.

16 מִתַּרְצַת הַגִּמְרָא: שְׁאִנִּי הָתָם – שׁוֹנֵה הָדִין בְּלוֹה מִן הָעֶבֶד אוֹ
17 הָאִשָּׁה, מִשּׁוֹם דְּלֹא (לִישׁוֹ) [מִשְׁוִי] אִינִישׁ – שֶׁאִין אָדָם עוֹשֶׂה אֶת
18 עֲצָמוֹ לְגַבִּיהֶם 'עֶבֶד לָזֶה לֹאִישׁ מִלּוּג' (מִשְׁלִי בִּב ז), וְלִכֵּן בְּרוּר שְׁכוּוֹנוֹתָו
19 הִיִּתָּה לְגָלוּת אֶת מַעוֹתָיו, אֲךָ כְּשֶׁמוֹכֵר אֶת שְׂדֵהוּ לָאִשְׁתּוֹ אִינוּ
20 נַעֲשֶׂה בִּכְךָ כַּעֲבֵד לָאִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן יֵשׁ לוֹמֵר שֶׁבִּאֲמַת מִכֹּר לָהּ.

21 הַגִּמְרָא מְבִיאָה שְׁנַחֲלֻקוֹ אֲמוראים בְּדִבְרֵי: אֲמָר רַב, הַמוֹכֵר שְׂדֵה
22 לָאִשְׁתּוֹ, קִנְיָתָהּ אֶת הַשְּׂדֶה, וְהִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת כְּשֶׁאֵר נִכְסֵי מִלּוּג
23 שֶׁלָּהּ. אֲךָ אִם נִתֵּן לָאִשְׁתּוֹ אֶת הַשְּׂדֶה בְּמִתְנָהּ, קִנְיָתָהּ, וְאִין הִבְעֵל
24 אוֹכַל פִּירוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁהִנּוּתָן בְּעִין יֵפֶה הוּא נוֹתֵן, וְהַתְּכוּיִן לְהַקְנוּתָהּ
25 לָהּ לְגַמְרִי. וְרַבִּי אֶלְעָזָר אֲמָר, אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה – בֵּין מוֹכֵר שְׂדֵה
26 לָאִשְׁתּוֹ וּבֵין נוֹתֵן לָהּ בִּמְתָנָהּ, קִנְיָתָהּ אֶת הַשְּׂדֶה וְאִין הִבְעֵל אוֹכַל
27 פִּירוֹת.

28 הַגִּמְרָא מְבִיאָה מַעֲשֶׂה בַּעֲנִין זֶה: עֶבֶד רַב הִקְדָּא עוֹבְדָא – רַב חֲסִידָא
29 עָשָׂה מַעֲשֶׂה בְּדִין תּוֹרָה שֶׁבֵּא לִפְנָיו, בְּרַבִּי אֶלְעָזָר, הַסּוֹבֵר שֶׁבַעֲל
30 הַמוֹכֵר לָאִשְׁתּוֹ שְׂדֵה, קִנְיָתָהּ וְאִינוּ אוֹכַל אֶת פִּירוֹתֶיהָ. אֲמָרוּ לִיָּה
31 רַבִּי עֲזַרְיָה וְרַבִּי נַחֲמִיָּה גַּם קִנְיָתָהּ דְּרַב וְגַם בְּנוֹתָיו שֶׁל רַב לְרַב
32 הִקְדָּא, שֶׁבִּיכ מִן רַבִּי רַבִּי וְעֶבֶד קְזוּמָרִי – וְכִי עוֹבֵד מֵר אֶת שִׁטַּת
33 הַגְּדוּלִּים, דְּהֵיִינוּ רַב, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה כְּשִׁטַּת הַקְּטָנִים מִמֶּנּוּ, דְּהֵיִינוּ
34 רַבִּי אֶלְעָזָר, שֶׁהִיָּה תַלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן שֶׁהִיָּה אַחֲרֵי רַב. אֲמָר לָהּ

35 רַב חֲסִידָא, וְאֵמָר נָמִי בְּרַבִּי רַבִּי – אֵף אֲנִי עֲשִׂיתִי כַּגְּדוּלִּים, מִשּׁוֹם
36 דְּרַבִּי אֱמָא וְכַשֶּׁהֲגִיעַ רַבִּין מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לִבְבֵּל אֲמָר בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן
37 שֶׁהִיָּה חֲבִירוֹ שֶׁל רַב, אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה – בֵּין הַמוֹכֵר שְׂדֵה לָאִשְׁתּוֹ
38 וּבֵין הַנוֹתֵן לָהּ בִּמְתָנָהּ, קִנְיָתָהּ אֶת הַשְּׂדֶה, וְאִין הִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת.
39 הַגִּמְרָא מְבִיאָה פֶּסֶק הַלְכָּהּ בַּעֲנִין זֶה: אֲמָר רַבָּא, הַלְכָּתָא – הַהִלְכָּה
40 הִיא, הַמוֹכֵר שְׂדֵה לָאִשְׁתּוֹ, לֹא קִנְיָתָהּ, וְהִבְעֵל אוֹכַל אֶת הַפִּירוֹת, אֲךָ
41 אִם נִתְּנָה לָהּ בְּמִתְנָהּ, קִנְיָתָהּ, וְאִין הִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת, תִּמְזָה
42 הַגִּמְרָא: תְּרִי – הָרִי שְׁתֵּי הַהִלְכוֹת שֶׁנֵּאמְרוּ בְּדִין הָרִאשׁוֹן שֶׁל רַב
43 סוֹתֵרוֹת זֶה אֶת זֶה, שֶׁהָרִי מִמָּה שֶׁאֲמַר הַמוֹכֵר שְׂדֵה לָאִשְׁתּוֹ לֹא
44 קִנְיָתָהּ, מִשְׁמַע שֶׁלֹּא קִנְיָתָהּ כָּלל, וְאִילוּ מִמָּה שֶׁאֲמַר וְהִבְעֵל אוֹכַל
45 פִּירוֹת, מִשְׁמַע שֶׁקִּנְיָתָהּ אֶת גּוֹף הַקֶּרֶקֶע, וִישׁ לִבְעַל זְכוּת רַק
46 בִּאֲכִילַת פִּירוֹת.

47 מִתַּרְצַת הַגִּמְרָא: לֹא קִשְׁיָא, בָּאן – מָה שֶׁאֲמַר רַבָּא שֶׁלֹּא קִנְיָתָהּ,
48 מְדוּבָר בְּמַעֲוֹת שֶׁהֵיוּ טְמוּנִין אֲצִלָּהּ, וְאִינִים יְדוּעִים לִבְעַל, וְלִכֵּן נֵאמַר
49 הִבְעֵל בְּטַעֲנוֹתָיו שֶׁמִּכֹּר כָּדִי לְגָלוּתוֹ, וְהַמִּכֵּר בְּטֵל. וְאִילוּ בָּאן – מָה
50 שֶׁאֲמַר רַבָּא שֶׁהִבְעֵל אוֹכַל פִּירוֹת, וּמִשְׁמַע שֶׁגּוֹף הַשְּׂדֶה מִכּוֹר לָהּ,
51 מְדוּבָר שֶׁשִׁילְמָה לוֹ עַל הַשְּׂדֶה בְּמַעֲוֹת שֶׁאִין טְמוּנִין, אֵלֹא הִיוּ
52 יְדוּעִים לִבְעַל לִפְנֵי כֵּן, וְלֹא הוֹצֵרֵךְ לְגָלוּתוֹ, וְלִפִּיכֵךְ וְדֹאִי כּוֹוֹנָתוֹ
53 הִיִּתָּה לְמִכּוֹר לָהּ, וְקִנְיָתָהּ הָאִשָּׁה אֶת גּוֹף הַקֶּרֶקֶע וְהוּא רַק אוֹכַל
54 פִּירוֹת.

55 מְבִיאָה הַגִּמְרָא רֵאִיָּה לְתִירוּץ זֶה: דְּאֲמָר רַב יְהוֹדָה, שִׁילְמָה הָאִשָּׁה
56 עַל הַשְּׂדֶה בְּמַעֲוֹת טְמוּנִין, לֹא קִנְיָתָהּ כִּיּוֹן שֶׁדֹּאִי שֶׁרַק רִצָּה לְגָלוּת
57 אֶת מַעוֹתֶיהָ. אֲךָ אִם שִׁילְמָה בְּמַעֲוֹת שֶׁאִין טְמוּנִין, קִנְיָתָהּ.

58 הַגִּמְרָא מְבִיאָה בְּרִייתָא בַּעֲנִין חֲשֵׁשׁ גְּבִיבָהּ בְּנָשִׁים עֲבָדִים וְקִטְנִים:
59 תְּנִי רַבָּנָן, אִין מִקְבְּלִין פְּקֻדוֹנוֹת לֹא מִן הַנָּשִׁים, שֶׁמָּא גִבּוּס
60 מִבְּעִלֵּיהֶם, וְלֹא מִן הָעֶבְרִים הַכְּנַעֲנִים, שֶׁמָּא גִבּוּס מֵאֲדוּנֵיהֶם, וְלֹא
61 מִן הַתִּינוּקוֹת, שֶׁמָּא גִבּוּס מִבֵּית בַּעַל הַבֵּית שֶׁהֵם דְּרִים שֶׁם. וּמִכֵּל
62 מִקּוֹם אִם עֵבֶר וְקָבֵל מִן הָאִשָּׁה, יְחִידָא לָאִשָּׁה וְלֹא לִבְעָלָהּ, מִשּׁוֹם
63 שֶׁאִין לָנוּ לְהַחֲזִיק בּוֹדָאוֹת שֶׁהֵם מַעוֹת גְּבוּבִים, אֵלֹא אֲנוּ תּוֹלִים
64 שְׁתַּנּוּם לָהּ עַל מַנֵּת שֶׁלֹּא יֵהִיָּה לִבְעָלָהּ רְשׁוּת בָּהֶם, וְאִם מִתָּהּ
65 הָאִשָּׁה יְחִידָא לִבְעָלָהּ, שֶׁהָרִי גַּם אִם הִיוּ הַמַּעוֹת שֶׁלָּהּ, מִכִּיּוֹן שֶׁמִּתָּהּ
66 בַּעֲלָהּ יוֹרְשָׁהּ. קָבֵל מִן הָעֶבֶד יְחִידָא לְעַבְדָּהּ, וְאִם מִן הַיְחִידָא לְרַבָּא שֶׁהָרִי
67 מִן הַסֵּתֵם מַעוֹת אֵלּוּ שֶׁל הָאֵדוֹן, שֶׁהָרִי כָּל מָה שֶׁקִּנְיָה עֲבֵד קִנְיָה רַבּוֹ.

אגרות קודש

ב"ה, י"ז אדר ב', ה'תשל"ג

ברוקלין, נ.י.

הבחור דניאל שי'

שלום וברכה!

בנועם קראתי מכתבך, והשם יתברך ימלא משאלות לבך לטובה.

תקותי שהיתה לך שמחת פורים הראוי' לשמה, והעיקר הוא להמשיך משמחה זו, ובפרט מהוראות ימי הפורים, בכל ימות השנה.

ובודאי ידוע לך מה שמספרים חכמינו זכרונם לברכה, שנס פורים הי' בזכות התורה שלמדו כ"ב אלף תינוקות של בית רבן שמרדכי היהודי אסף אותם ולמד עמהם.

ובודאי ידוע לך גם כן שאותו המן הרשע לא הי' הראשון ואף לא האחרון, וכמו שאנו אומרים בהגדה של פסח, שבכל דור ודור קמים עלינו המן'ים, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, אלא שהוא באופן של "אותותינו לא ראינו" ואין בעל הנס מכיר בנסו. אבל בודאי שהוא בזכות התורה והמצוות.

ולכן חובה על כל אחד ואחד מאתנו ללמוד תורה, לימוד על מנת לקיים המצוות, ולהשתדל בהפצת התורה והמצוות כל אחד כפי אפשרויותו, שהרי נוגע זה לקיום כל עם ישראל. והשם יתברך יצליח אותך ללכת מחיל אל חיל בכל האמור.

בברכה להצלחה ולבשורות טובות.